

Til § 9.

Hensigten med, at Navnene paa Gødningsstoffer skal anmeldes, er i første Række, at det vil være lettere at overvaage, om Forslagets Bestemmelser med Hensyn til Navneangivelse bliver overholdt, men dernæst har man ogsaa haft for Øje, at det derved altid vil være muligt at følge Fremkomsten af nye Gødninger og ved at undersøge disse vejlede Konsulenter og Landmænd og eventuelt, hvis Gødningen er uden Værdi, at forbyde Salget.

Statens Planteavlslaboratorium har iøvrigt allerede i en Aarrække undersøgt alle nye Gødningsstoffer, som det er blevet bekendt med, og meddelt Konsulenterne Resultatet af Undersøgelsen.

Forslaget om, at Ministeren for Landbrug og Fiskeri kan tillade, at Gødningsstoffer sælges under et Navn eller en Emballagemærkning, der afviger fra Bestemmelserne i §§ 7 og 8, er fremsat ud fra den Betragtning, at et Gødningsstof, der maatte fremkomme under et kendt internationalt Navn eller i en internationalt anvendt Emballage, vil kunne have Betydning for Landbruget, og at det vil kunne virke fordyrende, hvis der skal fremstilles en særskilt Emballage for Danmark.

Bestemmelsen om, at Ministeren for Landbrug og Fiskeri, naar han skønner det paakrævet, kan forbyde, at et Stof sælges som Gødning, er indført, for at Udbudet af en Svindelegødning kan stoppes hurtigst muligt. Uden en saadan Bestemmelse vil et som Gødning værdiløst Stof kunne sælges, naar blot Lovens andre Bestemmelser overholdes.

Eksempelvis skal nævnes, at der har været forsøgt solgt Affald fra Kunsthorn. Udbydes dette som: Kunsthornsaaffald, 16 pCt. Kvælstof i organisk Form, opfylder det Lovens Forskrifter. Det virker ret giftigt paa Planterne. Der er for nylig solgt „Bakteriegødning“ til en Pris af 30 Kr. pr. 100 kg. Bortset fra Navnet vil en saadan Gødning, med 1 pCt. Kvælstof i organisk Form, let kunne bringes ind under Loven. Gødningen er værdiløs, men dog ikke skadelig.

Man har ment, at en saadan Ministeren tillagt Beføjelse til at kunne stoppe Salget af en Svindelegødning kan overflødiggøre Lovbestemmelser, som blot med Aars Mellemlid faar Betydning, men som til Stadighed vil virke besværende for den reelle Gødningshandel.

Omend tilsvarende Bestemmelse i lige Grad vilde være formaalstjenlig for Foderstoffernes Vedkommende, har man dog, da

de paa Grund af det overvældende store Antal Fabrikanter af Foderblandinger vil være praktisk uigennemførlige uden et meget stort Kontrolapparat, ikke stillet Forslag herom.

Til § 10.

Man har ikke anset det for rigtigt i Lovteksten at fastsætte Formen for en Angivelse af Indholdet af Plantenæringsstoffer under Hensyn til, dels at Formen for Angivelse af Plantenæringen i de allerede nu anvendte Gødningsstoffer for Tiden er under Drøftelse i flere Lande, og dels at der i de kommende Aar kan tænkes at fremkomme nye Gødningsstoffer. Af rent praktiske Hensyn har man derfor foreslaaet, at der tillægges Ministeren for Landbrug og Fiskeri Bemyndigelse til at fastsætte, hvorledes Indholdet af Plantenæringsstoffer skal angives.

Til § 11.

Bestemmelserne er analoge med de i § 6 indeholdte, og man henviser derfor til Bemærkningerne til denne Paragraf. Kalk udbydes ofte som tørret og pulveriseret, og her foreligger ingen Norm for, hvad der herved skal forstås, saaledes at det vil være paakrævet at fastsætte Regler derfor, da Misbrug af disse Betegnelser har fundet Sted.

Til § 12.

Bestemmelserne er analoge med de i § 7 indeholdte. Kalkningsmidler udbydes undertiden med vildledende Navne, i hvilke Betegnelsen „Gødning“ forekommer, f. Eks. som Gødningskalk. Man mener imidlertid, at denne Betegnelse er et Misbrug af Ordet „Gødning“, og foreslaar derfor, at det forbydes at anvende Ordet „Gødning“ i Navne paa Grundforbedringsmidler.

Melkalk og brændt Kalk spiller en meget lille Rolle som Kalkningsmidler, da de i Regelen er for dyre. Imidlertid antages de at virke hurtigere end kulsur Kalk, og Betegnelserne benyttes derfor gerne, selv om det udbudte Stof kun indeholder ganske lidt Kalciumhydroksyd, henholdsvis Kalciummilte. Det er derfor anset for nødvendigt at fastsætte et Mindsteindhold af disse to Stoffer i Kalkningsmidler, der vil skilte med Navnene Melkalk og Brændt Kalk.

Til § 13.

Visse Kalkningsmidler — Mergel, Mosekalk og Raakalk — sælges oftest efter Rummaal (Kubikfavne), og denne Praksis er indarbejdet ogsaa derved, at Arbejderne